

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu **D.**, o konečnej správe a vyúčtovaní správcu konkurznej podstaty JUDr. I., na odvolanie konkurzného veriteľa S., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. apríla 2008 č. k. 36-24 K 394/98-601, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. apríla 2008 č. k. 36-24 K 394/98-601 **z r u š u j e** a vec vracia Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 22.4.2008 č. k. 36-24 K 394/98-601 schválil konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu. Uviedol, že voči predloženej a zverejnenej konečnej správe podal v zákonnej lehote námietky veriteľ S., ktorý namietal výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty. Súd k tejto námietke konštatoval, že správca pre výpočet svojej odmeny použil vyhl. č. 493/1991 Zb. v správnom znení. Keďže prieskumné pojednávanie v predmetnom konkurze bolo skončené 27.2.2001, správca si dôvodne účtoval odmenu podľa ust. § 6 a § 7 vyhl. č. 493/1991 Zb. V obsahu podmienok pre stanovenie základu tejto odmeny neboli zistené žiadne závady. Dôvodnosti vyúčtovania odmeny nasvedčuje aj stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 M Obo V 3/2005, kde v príjmoch získaných inou činnosťou, ako predajom sú zahrnuté nájomné z bytov, iné nájomné, úroky z vkladov v bankách, inkasované pohľadávky a iné príjmy. Súd na základe uvedených skutočností následne prejednal celú konečnú správu a vykonal

námatkovú kontrolu jednotlivých prepočtov, pričom bolo správcom konkurznej podstaty konštatované, že vzhľadom na časový odstup od podania konečnej správy do jej prejednaní došlo k nárastu finančných prostriedkov (úroky), ako aj nákladov. Z uvedeného dôvodu konajúci súd uložil správcovi konkurznej podstaty premietnuť tieto rozdiely do návrhu rozvrhového uznesenia. Keďže ďalšie námietky, ani pripomienky neboli ostatnými veriteľmi vznesené, súd dospel k záveru, že konečná správa je správna a dôvodná. Preto postupoval podľa ust. § 29 ods. 4 ZKV a schválil konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, pretože nenašiel dôvody, pre ktoré by ju schváliť nemal.

Proti uzneseniu sa odvolal konkurzný veriteľ S. a žiadal jeho zmenu, resp. zrušenie. Má za to, že správca konkurznej podstaty si v konečnej správe pri výpočte svojej odmeny nesprávne určil druhú zložku základu pre výpočet odmeny, ako celkovú sumu získanú činnosťou správcu, zníženú o výdavky. Odmena bola správcom vypočítaná duplicitne z tej istej sumy – sumy získanej speňažením konkurznej podstaty, ako i do druhej časti základu pre výpočet odmeny správcu, čím došlo k priamemu ukráteniu konkurzných veriteľov. Správca taktiež nesprávne zahrnul do základu pre výpočet odmeny výťažok získaný z predaja nehnuteľností v exekučnom konaní vo výške 1 529 720,50 Sk. Uviedol, že v súdnej praxi sa chápe druhá zložka základu pre výpočet odmeny správcu ako výťažok, ktorý správca získal svojou aktívnou činnosťou, prípadne hospodárením s už získanými peňažnými prostriedkami. V žiadnom prípade nie je možno do druhej zložky základu pre určenie odmeny správcu zaradiť peňažné prostriedky, ktoré sa napr. v čase vyhlásenia konkurzu nachádzali v pokladni, prípadne na účte úpadcu (uznesenie NS SR č. k. 7 Obo 270/99). Podobný záver platí aj pre peňažné prostriedky, ktoré je povinný do podstaty vydať súdny exekútor podľa ust. § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV. Z uvedeného vyplýva, že peňažné prostriedky, ktoré vydal súdny exekútor do konkurznej podstaty, predstavujú výťažok zo speňaženia majetku úpadcu v exekúcii po odrátaní odmeny súdneho exekútora a stali sa zo zákona súčasťou konkurznej podstaty momentom vyhlásenia konkurzu. Správca konkurznej podstaty sa nepričinil svojou činnosťou o speňaženie majetku, výťažok z predaja ktorého bol vydaný do konkurznej podstaty, a preto nemá nárok zaradiť tento výťažok do druhej zložky základu pre výpočet odmeny správcu. Na uvedený výťažok je potrebné analogicky nazerať ako

na peňažné prostriedky, ktoré mal úpadca v čase vyhlásenia konkurzu na účte v banke. Nič na tom nemení ani tá skutočnosť, že správca listom vyzval súdneho exekútora na vydanie tohto výťažku. Tento úkon je analogicky s vybratím peňažných prostriedkov (ktoré sa nachádzali na účet úpadcu v čase vyhlásenia konkurzu) z účtu v banke, a tak ako v tomto prípade, za takýto úkon nepatrí správcovi odmena, tak ani na výzvu na vydanie výťažku zo speňaženia majetku v exekúcii správcovi neprináleží odmena. Dôsledkom odlišného výkladu by bolo, že výťažok určený pre veriteľov by sa znížil tak o odmenu súdneho exekútora (oprávnene), ako aj o odmenu správcu konkurznej podstaty (neoprávnene), čo je v rozpore s cieľom konkurzného konania. Správne preto celková odmena správcu konkurznej podstaty predstavuje 380 227,26 Sk. Z uvedených dôvodov navrhuje preto napadnuté uznesenie zmeniť, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. c/ a e/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní napadnuté uznesenia dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v konkurze, vyhlásenom na majetok úpadcu D., rozhodol o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, proti ktorému odvolateľ namieta, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho základu pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty, keď do jeho druhej zložky, t.j. príjmov získaných inou činnosťou správcu, zahrnul výťažok z exekúcie.

Nepochybne základom pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty je suma tvorená zo sumy, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov pri výkone funkcie správcu, ktorú správca získal inou činnosťou, ako speňažovaním majetku, napríklad vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde, úroky z priznaných pohľadávok a pod. Je zrejmé, že od príjmov je nutné odpočítať náklady potrebné na ich dosiahnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na uvedené sa stotožnil s odvolateľom, že výťažok z exekúcie do základu pre odmenu správcu konkurznej podstaty nepatrí.

Jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu je, že výťažok zo speňaženia získaný v exekučnom konaní, ktorý nebol oprávnenému vydaný, sa stáva súčasťou konkurznej podstaty.

Keďže tento peňažný výťažok, získaný pri speňažení v exekúcii, sa dňom vyhlásenia konkurzu stáva súčasťou konkurznej podstaty, ako majetok úpadcu premenený už na finančné prostriedky ku dňu vyhlásenia konkurzu, nemôže táto čiastka tvoriť základ pre odmenu správcu konkurznej podstaty, a to ani v prípade, že do tejto nebola po vyhlásení konkurzu exekútorom ihneď vydaná.

Nepochybným je tiež, že speňaženie majetku úpadcu vykonal exekútor a nie správca a je vylúčené, aby táto činnosť podliehala dvojitému odmeňovaniu.

So zreteľom na uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza preto z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Za dôvodné označil Najvyšší súd Slovenskej republiky i tvrdenie odvolateľa o možnej duplicite základe odmeny správcu konkurznej podstaty, nakoľko čiastka uvedená v schválenej končenej správe, ako druhá zložka základu, je vyššia, ako predchádzajúce vyčíslené príjmy získané inou činnosťou správcu konkurznej podstaty, a to i napriek uvedenému odpočítaniu pohľadávok proti podstate, ktorý postup sa navyše pre daný konkurz nevzťahuje. Zo základu druhej zložky nie je tiež zrejmé, či od tejto boli odpočítané náklady potrebné na dosiahnutie príjmov získaných inou činnosťou správcu. Rozhodnutie súdu prvého stupňa v tomto smere je pre absenciu jeho dôvodov nepreskúmateľné.

Keďže vyúčtovanie odmeny správcu konkurznej podstaty je potrebné určiť nanovo v uvedenom smere v súlade s právnym predpisom a podľa jeho výsledku upraviť i konečnú správu, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté

uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Pre Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 226 O.s.p. záväzný.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 9. júla 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu